

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Z. P.**
bytem X
proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 10. 12. 2024 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného Krajského úřadu Libereckého kraje. Nečinnost správního orgánu žalobce spatřuje v tom, že žalovaný nepřijal žádné účinné opatření, aby bylo rozhodnuto ve věci dodatečného povolení nepovolené stavby, kterou je přístavba rodinného domu č. p. X na st. p. č. X a p. p. č. XA v k. ú. X, obec X.
2. Žalobce uvedl, že žalovaného opakovaně upozorňoval na nečinnost Městského úřadu Český Dub, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ve věci dodatečného povolení shora popsané nepovolené stavby. Oznámení zahájení řízení o odstranění stavby přitom bylo vydáno již dne 25. 9. 2014, takže správní řízení o dodatečném povolení stavby prakticky trvá 10 let. Poté, co bylo poslední rozhodnutí ve věci zrušeno rozsudkem krajského soudu ze dne 24. 4. 2024, který nabyl právní moci dne 3. 5. 2024, a stavební úřad zůstal nečinný, požádal žalobce dne 9. 7. 2024 žalovaného o opatření proti nečinnosti. Žalovaný v reakci na to dne 31. 7. 2024 přikázal stavebnímu úřadu, aby bezodkladně vydal oznámení o pokračování v řízení o dodatečném povolení předmětné stavby a následně ve lhůtě nejpozději do 20. 9. 2024 vydal rozhodnutí ve věci samé. Dne 22. 8. 2024 žalobce žalovaného znovu upozornil na nečinnost stavebního úřadu. Uvedl, že stavební úřad se zjevně nehodlá příkazem žalovaného řídit, když oznámením ze dne 15. 8. 2024 vyzval účastníky, aby se do 30. 9. 2024 vyjádřili k podkladům. Žalobce žádal, aby žalovaný ve věci účinně zasáhl. Žalovaný však ve věci nic dalšího neučinil, i když k přijetí účinných opatření zákonné nástroje má. Žalobce v této souvislosti upozorňoval na § 80 odst. 3 a 4 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud žalovanému uložil rozhodnout ve věci dodatečného povolení předmětné nepovolené stavby do 30 dnů od doručení rozsudku.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že věc vrátil stavebnímu úřadu k dalšímu řízení písemností ze dne 14. 5. 2024. Je to rozhodnutí stavebního úřadu, které ve věci absentuje. Žalovaný žádné další řízení ve věci nevede a necítí se tak být pasivně legitimován. Žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu zamítl.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce trval na tom, že žalovaný měl postupovat podle § 80 odst. 3 a 4 písm. b) správního řádu a ve věci rozhodnout, neboť z žalobcova oznámení ze dne 22. 8. 2024 věděl o tom, že stavební úřad je opakovaně nečinný. Zdůraznil, že ve věci dosud rozhodnuto nebylo.
5. Žalobou dle § 79 s. ř. s. se lze domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé; žalovaným je přitom správní orgán, který podle žalobního tvrzení **má povinnost** rozhodnutí vydat.
6. Podmínkou pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti podle § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řád správního (dále jen „s. ř. s.“) je, aby žalobce vyčerpал dostupné procesní prostředky ochrany proti nečinnosti ve správním řízení. Ve smyslu § 80 odst. 4 správního řádu může správní orgán, který rozhoduje o nečinnosti správního orgánu v řízení: a) přikázat nečinnému správnímu orgánu, aby ve stanovené lhůtě učinil potřebná opatření ke zjednáání nápravy nebo vydal rozhodnutí, b) usnesením převzít věc a rozhodnout namísto nečinného správního orgánu, c) usnesením pověřit jiný správní orgán ve svém správním obvodu vedením řízení, nebo d) usnesením přiměřeně prodloužit zákonnou lhůtu pro vydání rozhodnutí, lze-li důvodně předpokládat, že správní orgán v prodloužené lhůtě vydá rozhodnutí ve věci, a je-li takový postup pro účastníky výhodnější.
7. V posuzované věci spatřuje žalobce nečinnost žalovaného v tom, že po přijetí opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu a opakovaném upozornění na nečinnost

stavebního úřadu ze strany žalobce žalovaný nepostupoval podle § 80 odst. 4 písm. b), věc usnesením nepřevzal a nerozhodl namísto nečinného stavebního úřadu.

8. Je proto třeba se zabývat povahou návrhu na opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu z hlediska jeho nárokovosti. Zákon předpokládá, že účastník řízení podá návrh na opatření proti nečinnosti, ale výběr nejvhodnějšího opatření je již v dispozici nadřízeného správního orgánu. V posuzované věci žalobce v žádosti o opatření proti nečinnosti stavebního úřadu ze dne 8. 7. 2024 jen obecně požadoval odstranění stavu nečinnosti bez bližší konkretizace. Situace by ale byla stejná i kdyby navrhl konkrétní typ opatření dle § 80 odst. 4 správního řádu. Právo atrakce podle § 80 odst. 4 písm. b) správního řádu představuje podle právní nauky oprávnění správního orgánu vyššího stupně přisvojit si příslušnost k rozhodnutí věci. Účastník řízení může dát k takovému postupu podnět, nemá však právní nárok, aby jeho podnětu bylo vyhověno (srov. Hendrych D. a kol. Správní právo. Obecná část. 5 rozšířené vydání, Praha: C. H. Beck, 2003, s. 560). Pokud se tedy žalobce na žalovaného obrátil, v tomto případě s opakovanou žádostí o opatření proti nečinnosti, neznamenal to, že žalovaný byl povinen si věc atrahovat a ve věci sám rozhodnout, protože takovou povinnost podle správního řádu neměl.
9. Přiměřeně lze vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006-59, podle kterého *„žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nemá místo v jakémkoli případě pasivity správního orgánu, ale pouze tehdy, pokud hmotné právo zakládá subjektivní nárok žalobce na vydání rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Nelze s úspěchem podat žalobu proti nečinnosti v případech, kdy právní předpisy nezakládají povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, tak je tomu zejména v případech, kdy je podání toliko podnětem – sdělením rozhodných skutečností, a nikoli návrhem, kterým je správní řízení zahájeno“*.
10. Poté, co bezvýsledně vyčerpал opatření proti nečinnosti, se měl žalobce obrátit na správní soud s žalobou na nečinnost stavebního úřadu. To ostatně stále může učinit, pokud jeho nečinnost trvá. Právě procesní možnost brojit přímo proti nečinnosti orgánu, u něhož je dána pravomoc ve věci rozhodnout, vylučuje podat žalobu proti nečinnosti nadřízeného orgánu v souvislosti s tím, že měl věc atrahovat (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 8 Ans 3/2009-190).
11. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky soud neshledal důvodnými, žalobu zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s. Soud rozhodl bez jednání za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
12. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, jemuž však náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 10. ledna 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
předsedkyně senátu